

Bruselj, 24. maj 2018
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0359 (COD)

9236/18
ADD 1

JAI 488
JUSTCIV 121
EJUSTICE 61
ECOFIN 478
COMPET 359
EMPL 232
SOC 295
CODEC 827

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	8830/18 + ADD1
Št. dok. Kom.:	14875/16
Zadeva:	Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o okvirih preventivnega prestrukturiranja, drugi priložnosti ter ukrepih za povečanje učinkovitosti postopkov prestrukturiranja, postopkov v primeru insolventnosti in postopkov za odpust dolgov ter spremembi Direktive 2012/30/EU – delni splošni pristop

V prilogi vam pošiljamo prečiščeno revidirano besedilo členov naslova III (Odpust dolgov in prepovedi opravljanja dejavnosti), naslova IV (Ukrepi za povečanje učinkovitosti postopkov glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov) in naslova V (Spremljanje postopkov glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov) ter zadevnih opredelitev in več ključnih uvodnih izjav iz navedenega predloga, ki ga kot kompromis predlaga predsedstvo, da bi lahko Svet za pravosodje in notranje zadeve na zasedanju 4. in 5. junija 2018 sprejel delni splošni pristop.

Spremembe glede na besedilo predloga Komisije so označene s **kreplem tiskom**, črtani deli pa z (...). Spremembe naslovov so v **kreplem tisku in podčrtane**.

Predlog

DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o okvirih preventivnega prestrukturiranja, odpustu dolgov in prepovedih opravljanja dejavnosti ter ukrepih za povečanje učinkovitosti postopkov glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov ter spremembi Direktive 2012/30/EU
(Direktiva o prestrukturiranju, insolventnosti in odpustu dolgov)**

NASLOV I

Splošne določbe

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (13) „(...) podjetnik“ pomeni fizično osebo, ki opravlja trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnost¹ (...);
- (14) „popoln odpust dolgov“ pomeni **preklic možnosti, da se od podjetnika izterjajo odpustljivi dolгови, ali sam odpis neporavnanih odpustljivih dolgov v okviru postopka, ki lahko vključuje unovčenje premoženja (...) ali načrt za odplačilo dolgov² (...) ali oboje;**

¹ Uvodna izjava k temu členu se bo glasila nekako takole:

„Podjetniki, ki so fizične osebe in opravljajo trgovsko, poslovno, obrtno ali neodvisno oziroma samostojno dejavnost, bi lahko bili izpostavljeni tveganju, da postanejo insolventni. Različne možnosti glede druge priložnosti v državah članicah lahko insolventne ali prezadolžene podjetnike spodbudijo, da se preselijo v države članice, kjer so preizkusni roki za odpust dolgov krajši ali pogoji za odpust dolgov privlačnejši, kar upnikom povzroči dodatno pravno negotovost in stroške, ko uveljavljajo svoje terjatve. Poleg tega so učinki insolventnosti, zlasti družbena stigmatizacija, pravne posledice, kot je prepoved podjetnikom, da začnejo in opravljajo podjetniško dejavnost, in trajajoča nezmožnost odplačevanja dolgov, pomembni odvrtačilni elementi za podjetnike, ki želijo ustanoviti podjetje ali dobiti drugo priložnost, čeprav dokazi kažejo, da imajo podjetniki po insolventnosti naslednjič večje možnosti za uspeh. Zato bi bilo treba sprejeti ukrepe za zmanjšanje negativnih učinkov prezadolženosti ali insolventnosti na podjetnike, zlasti tako, da se po določenem obdobju omogoči popoln odpust dolgov in omeji trajanje sklepov o prepovedi opravljanja dejavnosti, izdanih v povezavi z dolžnikovo prezadolženostjo ali insolventnostjo. Pojem insolventnosti bi bilo treba določiti v nacionalnem pravu in lahko ima obliko prezadolženosti. Pojem podjetnika v smislu te direktive ne vpliva na položaj poslovođij ali direktorjev podjetja, ki bi jih bilo treba obravnavati v skladu z nacionalnim pravom.“

² Nova uvodna izjava se bo glasila nekako takole:

„Načrt za odplačilo dolgov lahko ima obliko rednega prenosa deleža razpoložljivega dohodka upnikom v skladu z nacionalnim pravom in lahko vključuje tudi druge pogoje in pravne obveznosti, kot je določeno v nacionalnem pravu. Ne bi se smelo zahtevati, da mora načrt za odplačilo dolgov podpirati večina upnikov.“

NASLOV III

(...) Odpust dolgov in prepovedi opravljanja dejavnosti

Člen 19

Dostop do odpusta dolgov

1. Države članice zagotovijo, da **imajo insolventni podjetniki dostop³ do vsaj enega postopka, ki lahko privede do popolnega odpusta** dolgov v skladu s to direktivo.

Države članice lahko zahtevajo, da je trgovska, poslovna, obrtna ali poklicna dejavnost, s katero so dolgovi povezani, prenehala⁴.
2. Države članice, v katerih je popoln odpust dolgov odvisen od delnega odplačila dolgov s strani podjetnika, zagotovijo, da s tem povezana obveznost odplačila temelji na položaju posameznega podjetnika⁵ in da je **zlasti (...)** sorazmerna z njegovim **zasegljivim ali razpoložljivim dohodkom in sredstvi v preizkusni dobi za odpust dolgov ter da upošteva pravičen interes upnikov.**

³ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da se podrobnosti dostopa do odpusta dolgov določijo v nacionalnem pravu, vključno z možnostjo, da se uvede pogoj za vložitev zahteve za odpust dolgov.

⁴ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da lahko države članice določijo, da to podjetnikom ne preprečuje, da bi začeli novo dejavnost na istem ali drugem področju med izvajanjem načrta za odplačilo dolgov.

⁵ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da lahko države članice predvidijo možnost, da se obveznost odplačila prilagodi, kadar se finančni položaj dolžnika spremeni na bistveno boljše ali bistveno slabše.

Člen 20

Preizkusna doba za odpust dolgov

1. **Države članice zagotovijo, da obdobje (...), po katerem je mogoče insolventnim podjetnikom v celoti odpustiti dolgove, ni daljše od treh let, začnši najpozneje z enim od naslednjih datumov:**
 - (a) **v primeru postopka, ki vključuje načrt za odplačilo dolgov, z datumom odločitve sodnega ali upravnega organa o potrditvi zadevnega načrta ali začetka⁶ njegovega (...) izvajanja (...) ⁷ ali**

⁶ V uvodnih izjavah bo na primerih prikazano, kaj pomeni „začetek izvajanja načrta za odplačilo dolgov“, kar bi lahko na primer bil prvi obrok na podlagi tega načrta.

⁷ Nova uvodna izjava se bo glasila nekako takole:

„Odpust dolgov bi moral biti na voljo v okviru postopkov, ki vključujejo načrt za odplačilo dolgov, unovčenje premoženja ali kombinacijo navedenega. Države članice lahko pri izvajanju teh določb prosto izbirajo med temi možnostmi, če pa je na podlagi nacionalnega prava na voljo več kot en postopek, ki vodi do odpusta dolgov, bi morale zagotoviti, da vsaj eden od teh postopkov insolventnim podjetnikom omogoča popoln odpust dolgov v obdobju, ki ni daljše od treh let. V primeru postopkov, ki združujejo unovčenje premoženja in načrt za odplačilo dolgov, bi se morala preizkusna doba za odpust dolgov začeti najpozneje v trenutku, ko sodišče potrdi načrt za odplačilo dolgov, ali z začetkom izvajanja tega načrta, lahko pa bi se začela tudi prej, na primer s sprejetjem odločitve o uvedbi postopka.“

(b) v primeru katerega koli drugega postopka, z datumom odločitve sodnega ali upravnega organa o (...) uvedbi (...) postopka⁸ ali v trenutku oblikovanja stečajne mase⁹.

2. Države članice zagotovijo, da se (...) insolventnim podjetnikom, ki so izpolnili svoje obveznosti, kadar take obveznosti obstajajo na podlagi nacionalnega prava, odpustijo dolgovi po izteku preizkusne dobe za odpust dolgov, ne da bi bilo treba pri sodnem ali upravnem organu zaprositi za uvedbo dodatnega¹⁰ postopka poleg tistih iz odstavka 1.

Brez poseganja v prvi pododstavek lahko države članice ohranijo ali uvedejo določbe, ki sodnemu ali upravnemu organu omogočajo, da po uradni dolžnosti ali na zahtevo osebe, ki ima zakoniti interes, preveri, ali so podjetniki izpolnili obveznosti za pridobitev odpusta dolgov¹¹.

⁸ V uvodni izjavi bi bilo treba pojasniti, da lahko države članice za namene izračuna preizkusne dobe za odpust dolgov na podlagi te direktive določijo, da pojem „uvedba postopka“ ne vključuje predhodnih ukrepov, kot so varovalni ukrepi ali imenovanje upravitelja v predinsolvenčnem postopku, razen če takšni ukrepi omogočajo unovčenje premoženja, vključno s prodajo in razdelitvijo premoženja upnikom.

⁹ Nova uvodna izjava se bo glasila nekako takole:
„Pri postopkih, ki ne vključujejo načrta za odplačilo dolgov, bi se morala preizkusna doba za odpust dolgov začeti najpozneje z odločitvijo sodnega ali upravnega organa o uvedbi postopka ali v trenutku oblikovanja stečajne mase. Oblikovanje stečajne mase ne bi smelo nujno imeti za posledico uradne odločitve ali potrditve sodnega ali upravnega organa, kadar take odločitve ne zahteva že nacionalno pravo, in lahko vključuje vložitev popisa premoženja in obveznosti.“

¹⁰ Nova uvodna izjava se bo glasila nekako takole:
Kadar postopek, ki vodi do odpusta dolgov, vključuje unovčenje podjetnikovega premoženja, državam članicam ni preprečeno določiti, da se prošnja za odpust dolgov obravnava ločeno od unovčenja premoženja, če je taka prošnja sestavni del postopka, ki vodi do odpusta dolgov na podlagi te direktive.

¹¹ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da ta določba ne posega v dokazno breme, kar pomeni, da lahko zakon od dolžnika zahteva, da dokaže, da izpolnjuje svoje obveznosti.

- 2a. Države članice lahko določijo, da popoln odpust dolgov ne ovira nadaljevanja postopka v primeru insolventnosti, ki vključuje unovčenje in razdelitev podjetnikovega premoženja, ki je bilo del stečajne mase v trenutku iz prvega pododstavka odstavka 2.

Člen 21

Obdobje prepovedi opravljanja dejavnosti

1. Države članice zagotovijo, da kadar je v skladu s to direktivo **insolventnemu** podjetniku odpuščen dolg, kakršne koli prepovedi¹² začetka opravljanja ali opravljanja trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, **ki izhajajo izključno iz** podjetnikove **insolventnosti**, prenehajo veljati najpozneje ob koncu preizkusne dobe za odpust dolgov. (...)
- 1a. Države članice zagotovijo, da ob izteku preizkusne dobe za odpust dolgov prepovedi iz odstavka 1 tega člena prenehajo veljati, ne da bi bilo treba sodni ali upravni organ zaprositi za uvedbo dodatnega postopka poleg tistih iz člena 20(1).

¹² V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da ta direktiva – če se podjetniku na podlagi prepovedi zavrne ali prekliče dovoljenje za opravljanje določene dejavnosti – državam članicam ne preprečuje zahtevati, da mora podjetnik znova zaprositi za pridobitev takega dovoljenja/odobritve po izteku prepovedi opravljanja take obrtne/poslovne/trgovske/poklicne dejavnosti.

Odstopanja¹³

1. Z odstopanjem od členov 19 **do** 21 lahko države članice ohranijo ali uvedejo določbe, s katerimi v nekaterih točno določenih okoliščinah **zavrnejo**, omejijo **ali prekličejo** dostop do odpusta **dolgov** ali določijo daljše preizkusne dobe za pridobitev popolnega odpusta dolgov ali daljša obdobja prepovedi opravljanja dejavnosti, kadar so taka **odstopanja** **ustrezno** utemeljena (...), **na primer¹⁴**:
- (a) **kadar je insolventni podjetnik v skladu z nacionalnim pravom do upnikov ali drugih deležnikov ravnal nepošteno ali v slabi veri, ko je postal zadolžen, med postopkom v primeru insolventnosti ali med plačilom dolgov;**
 - (b) **kadar insolventni podjetnik ne upošteva načrta za odplačilo dolgov ali katere koli druge pravne obveznosti, namenjene zaščiti interesov upnikov, vključno z obveznostjo, da poveča donose za upnike;**

¹³ Uvodna izjava k temu členu se bo glasila nekako takole:
*„Popoln odpust **dolgov** ali prenehanje prepovedi po (...) obdobju, ki ni daljše od treh let, ni primerno v vseh okoliščinah in uvedejo se lahko odstopanja od tega pravila, ki so ustrezno utemeljena z razlogi, določenimi v nacionalnih zakonodajah. Taka odstopanja se lahko na primer uvedejo, kadar je dolжник nepošten ali je ravnal v slabi veri ali če ni izpolnil nekaterih pravnih obveznosti, vključno z obveznostmi, da čim bolj poveča donose za upnike, ki so lahko v obliki splošne obveznosti ustvarjanja dohodka ali premoženja. Uvede se lahko posebno odstopanje, kadar je to potrebno za zagotovitev ravnotežja med pravicami dolžnika in pravicami enega ali več upnikov, na primer kadar je upnik fizična oseba, ki jo je treba bolj zavarovati kot dolžnika. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da v nacionalnem pravu predvidijo možnost, da se po odobritvi odpusta dolgov ugodnosti popolnega odpusta prekličejo, na primer kadar se finančni položaj dolžnika bistveno izboljša zaradi nepričakovanih okoliščin, kot so dobiček na loteriji, dedovanje ali prejem donacije. Kadar obstaja utemeljen razlog, določen v nacionalnem pravu, je lahko primerno, da se za nekatere kategorije dolga omeji možnost odpusta. Zavarovani dolgovi so lahko izvzeti iz možnosti odpusta le do vrednosti zavarovanja, določene v nacionalnem pravu, medtem ko bi bilo treba preostali dolg obravnavati kot nezavarovani dolg.“*

¹⁴ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da člen 22(1) in (3) ni izčrpen.

- (ba) kadar insolventni podjetnik ne izpolni obveznosti zagotavljanja informacij ali sodelovanja v skladu z nacionalnim pravom;
- (c) v primeru **prošenj**, ki zlorablajo možnost odpusta dolgov;
- (d) v primeru **nove prošnje** za odpust dolgov (...) v določenem obdobju (...), **potem ko je bil insolventnemu podjetniku odobren popoln odpust dolgov ali mu je bil popoln odpust dolgov zavrnen zaradi hude kršitve obveznosti obveščanja ali sodelovanja**;
- (da) kadar strošek postopka, ki vodi do odpusta dolgov, ni plačan¹⁵, ali
- (db) kadar je odstopanje potrebno, da se zagotovi ravnotežje med pravicami dolžnika in pravicami enega ali več upnikov.

2. **Z odstopanjem od člena 20** lahko države članice določijo daljše preizkusne dobe za odpust dolgov, kadar:

- (a) **sodni ali upravni organ odobri ali odredi zaščitne ukrepe, da bi ohranil glavno prebivališče insolventnega podjetnika in, kadar je to ustrezno, njegove družine ali premoženje, bistveno za nadaljevanje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti podjetnika, ali**
- (b) **glavno prebivališče insolventnega podjetnika ni unovčeno.**

3. Države članice lahko posebne kategorije dolga, kot so:

- (a) zavarovani dolгови;
- (b) dolгови, ki izhajajo iz kazenskih sankcij **ali so z njimi povezani**;
- (c) **dolgovi, ki izhajajo iz civilne odgovornosti**;

¹⁵ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da strošek postopka, ki vodi do odpusta dolgov, zajema pristojbine sodnih in upravnih organov ter honorarje stečajnih upraviteljev.

- (d) dolgovi v zvezi s preživninskimi obveznostmi, ki izhajajo iz družinskega razmerja, starševstva, zakonske zveze ali svaštva;
- (e) dolgovi, ki nastanejo po predložitvi prošnje za postopek, ki vodi do odpusta dolgov, oziroma uvedbi takšnega postopka, ter
- (f) dolgovi, ki izhajajo iz obveznosti plačila stroška postopka, ki vodi do odpusta dolgov,

izključijo iz odpusta **dolgov** ali **omejijo dostop do odpusta dolgov** ali določijo daljše preizkusne dobe za odpust dolgov, kadar so take izključitve, **omejitve** ali daljše dobe **ustrezno** utemeljene (...).

4. Z odstopanjem od člena 21 lahko države članice določijo daljša obdobja prepovedi opravljanja dejavnosti ali prepovedi opravljanja dejavnosti za nedoločen čas, kadar **insolventni** podjetnik opravlja poklic, za katerega veljajo posebna etična pravila **ali posebna pravila glede ugleda ali strokovnega znanja**, ali **poklic, ki vključuje upravljanje lastnine drugih**, ali kadar namerava insolventni podjetnik pridobiti dostop do takega poklica¹⁶.

- 4a. Ta direktiva ne posega v nacionalne predpise o prepovedih opravljanja drugih dejavnosti, ki jih odredi sodni ali upravni organ, vendar niso zajete v členu 21.

¹⁶ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da lahko organ države članice – tudi po izteku obdobja prepovedi opravljanja dejavnosti na podlagi člena 21 – pri sprejemanju odločitev o dejavnosti, ki je pod posebnim nadzorom, upošteva tudi, da je insolventni podjetnik pridobil odpust dolgov v skladu s to direktivo.

Člen 23

Združitev postopkov glede (...) dolgov podjetnikov

1. Države članice zagotovijo, da se vsi **odpustljivi** dolgovi, kadar **imajo insolventni podjetniki** (...) dolgove, ki so nastali v okviru **njihove** trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, in (...) dolgove, ki so nastali zunaj navedenih dejavnosti, obravnavajo v enem postopku za pridobitev **popolnega** odpusta **dolgov**¹⁷.
2. **Z odstopanjem** od odstavka 1 lahko države članice določijo, da se (...) dolgovi **insolventnih podjetnikov, ki so nastali v okviru njihove trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, in dolgovi, ki so nastali zunaj navedenih dejavnosti**, obravnavajo v ločenih postopkih, če se lahko ti postopki usklajujejo za pridobitev **popolnega** odpusta **dolgov** v skladu s to direktivo¹⁸.

¹⁷ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da ta določba ne posega v možnost, da države članice, ki podjetnikom med postopkom v primeru insolventnosti dovolijo nadaljevati poslovanje za svoj račun, določijo, da se lahko za take podjetnike uvede nov postopek v primeru insolventnosti, kadar tako nadaljevanje poslovanja privede do insolventnosti.

¹⁸ V uvodnih izjavah bo na podlagi primera pojasnjeno, kdaj bi bilo takšno usklajevanje različnih postopkov potrebno, na primer kadar se premoženje uporablja tako v okviru poklicne dejavnosti kot zunaj nje.

NASLOV IV

Ukrepi za povečanje učinkovitosti postopkov glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov

Člen 24

*Sodni in upravni organi*¹⁹

Države članice **brez poseganja v neodvisnost sodstva in v različno organizacijo sodstva po Uniji** zagotovijo, da:

¹⁹ Uvodna izjava k temu členu se bo glasila nekako takole:
„Ohraniti in povečati je treba preglednost in predvidljivost postopkov pri doseganju rezultatov, ki so ugodni za ohranitev podjetij in zagotavljanje druge priložnosti podjetnikom ali ki omogočajo uspešno likvidacijo podjetij, ki niso sposobna preživeti. Prav tako je treba skrajšati predolgo trajanje postopkov v primeru insolventnosti v številnih državah članicah, ki upnikom in vlagateljem povzroča pravno negotovost ter ustvarja nizke stopnje poplačila. Nazadnje je treba glede na mehanizme okrepljenega sodelovanja med sodišči in upravitelji v čezmejnih zadevah, vzpostavljene z Uredbo (EU) 2015/848, zagotoviti primerljivo visoke ravni strokovnosti vseh vključenih akterjev po vsej Uniji. Države članice bi morale za dosego teh ciljev zagotoviti, da so člani sodnih in upravnih organov **ustrezno** usposobljeni ter imajo **potrebno strokovno znanje za svoje odgovornosti**. **Ustrezna usposobljenost in strokovno znanje se lahko pridobita tudi med opravljanjem funkcije člana sodnega ali upravnega organa ali opravljanjem druge ustrezne funkcije pred imenovanjem v tako funkcijo**. Taka (...) **usposobljenost in strokovno znanje** bi morala omogočiti **učinkovito sprejemanje** odločitev z morebitnimi precejšnjimi ekonomskimi in socialnimi učinki ter ne pomenita **nujno**, da se morajo člani sodstva ukvarjati izključno z zadevami v zvezi s prestrukturiranjem, insolventnostjo in odpustom dolgov. Na primer, ustanovitev specializiranih sodišč ali oddelkov **ali imenovanje specializiranih sodnikov** v skladu z nacionalnim pravom o organizaciji pravosodnega sistema **ter skoncentriranje pristojnosti na omejeno število sodnih ali upravnih organov** bi lahko bili učinkoviti načini za doseganje teh ciljev.“

- (a) se člani **sodnih** in upravnih organov, ki se ukvarjajo s **postopki** glede prestrukturiranja, insolventnosti in **odpusta dolgov**, **ustrezno** (...) usposobijo (...) **in imajo potrebno strokovno znanje za** svoje odgovornosti **ter**
- (b) (...) je vodenje **postopkov glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov** učinkovito²⁰ (...).

²⁰ Beseda „hitro“ je bila izbrisana, saj naj bi bil njen smisel zajet že v besedi „učinkovito“. To bo pojasnjeno v uvodnih izjavah. V njih bo pojasnjeno tudi, da državam članicam ni treba uvesti določb o tem, da morajo sodni in upravni organi tem vrstam postopkov dati prednost pred drugimi postopki.

Člen 25

(...)

Člen 26

(...) Upravitelji v postopkih glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov²¹

Države članice zagotovijo, da:

²¹

Uvodna izjava k temu členu se bo glasila nekako takole:

*„Države članice bi morale tudi zagotoviti, da so upravitelji na področju prestrukturiranja, insolventnosti in **odpusta dolgov**, ki jih imenujejo sodni ali upravni organi, **ustrezno** usposobljeni in nadzorovani pri opravljanju svojih nalog, da so imenovani pregledno ob ustreznem upoštevanju potrebe po zagotovitvi učinkovitih postopkov in da svoje naloge opravljajo pošteno. **To velja tudi za primere, ko upravitelje izberejo dolžnik, upniki ali odbor upnikov s seznama ali iz skupine, ki jo vnaprej odobri sodni ali upravni organ. Dolžnik, upniki ali odbor upnikov bi lahko imeli pri izbiri upravitelja možnost za prosto presojo glede njegovega strokovnega znanja in izkušenj na splošno ter potreb posameznega primera, dolžniki, ki so fizične osebe, pa bi lahko bili povsem izvzeti iz take dolžnosti. V zadevah s čezmejnimi dejavniki bi bilo pri imenovanju treba med drugim upoštevati sposobnost upraviteljev, da izpolnijo obveznosti iz uredbe o insolventnosti (prenovitev) (EU 2015/848) glede komuniciranja in sodelovanja s tujimi stečajnimi upravitelji ter sodnimi in upravnimi organi, pa tudi njihove človeške in upravne vire za obravnavo morebitnih zadev velikega obsega. (...) Za upravitelje bi bilo treba uporabljati mehanizme nadzora in regulativne mehanizme, ki bi morali vključevati učinkovite ukrepe glede odgovornosti upraviteljev, ki niso uspešno izpolnili svojih dolžnosti, na primer znižanje honorarja upravitelja, črtanje s seznama ali izključitev iz skupine upraviteljev, ki jih je mogoče imenovati v zadevah v zvezi z insolventnostjo, če je ustrezno pa tudi disciplinske, upravne ali kazenske sankcije. Taki mehanizmi nadzora in regulativni mehanizmi ne bi smeli posegati v določbe nacionalnega prava o civilni odgovornosti za škodo, ki nastane zaradi kršitve pogodbenih ali nepogodbenih obveznosti. Taki standardi se lahko načeloma dosežejo brez potrebe po uvedbi novih funkcij ali kvalifikacij v nacionalnem pravu. Te določbe se lahko v nacionalnem pravu razširijo tudi na druge upravitelje.“***

- (a) se upravitelji, ki jih sodni ali upravni organi imenujejo v postopkih glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov (v nadaljnjem besedilu: upravitelji)²², ustrezno (...) usposobijo²³ ter imajo potrebno strokovno znanje za svoje odgovornosti;
- (b) (...) so pogoji za upravičenost ter postopek za imenovanje, odstranitev in odstop upraviteljev (...) jasni, pregledni in pošteni (...);
- (c) (...) se pri imenovanju upravitelja (...) za posamezno zadevo, tudi zadeve s čezmejnimi dejavniki, ustrezno upoštevajo upraviteljeve izkušnje in strokovno znanje **glede na posebne značilnosti zadeve** (...) ²⁴ ter
- (d) imajo dolžniki in upniki²⁵ možnost, da izbiri ali imenovanju nasprotujejo ali zahtevajo zamenjavo upravitelja, s čimer se zagotovi, da ne bo prihajalo do navzkrižja interesov.

2. (...)

3. (...)

4. (...)

²² V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da so med upravitelje na področju prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov vključeni tudi stečajni upravitelji, kot so opredeljeni v Uredbi 848/2015.

²³ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da je mogoče ustrezno usposobljenost in strokovno znanje za upravitelje pridobiti tudi med opravljanjem funkcije. Poleg tega bo pojasnjeno, da države članice niso obvezane, da bi same zagotovile potrebno usposabljanje, temveč lahko to naredijo npr. strokovna združenja ali drugi organi.

²⁴ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da ta obveznost ne izključuje možnosti, da se upravitelja izbere na drug način, kot je naključna izbira z računalniškim programom, če oseba/mehanizem, ki v posameznem primeru izbira upravitelja, ustrezno upošteva izkušnje in strokovno znanje upravitelja.

²⁵ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da lahko države članice prosto odločijo, kako je mogoče nasprotovati izbiri upravitelja ali zahtevati njegovo zamenjavo; določijo lahko, na primer, da morajo upniki nasprotovati prek odbora upnikov.

Nadzor nad upravitelji (...) in njihove nagrade

1. Države članice vzpostavijo ustrezne **mehanizme** nadzora in regulativne **mehanizme**, s katerimi zagotovijo **učinkovit** nadzor nad delom upraviteljev (...), **da bi zagotovile, da opravljajo svoje storitve učinkovito in strokovno ter nepristransko in neodvisno v odnosu do udeleženih strank. Med temi mehanizmi so tudi (...) učinkoviti ukrepi glede odgovornosti** upraviteljev, ki niso uspešno izpolnili svojih dolžnosti.
- 1a. **Države članice lahko spodbujajo pripravo in spoštovanje kodeksov ravnanja za upravitelje.**
2. Države članice zagotovijo, da so **nagrade** upraviteljev (...) urejene s pravili, **ki so skladna s ciljem** (...) učinkovitega reševanja postopkov. (...)

Države članice zagotovijo, da so **vzpostavljeni** ustrezni postopki (...) **za rešitev** morebitnih sporov glede nagrad **ter da se ti spori rešujejo učinkovito**²⁷.

²⁶ Uvodna izjava k temu členu je bila vključena v uvodno izjavo 40 (glej opombo 21).

²⁷ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da državam članicam ni treba uvesti določb o tem, da morajo sodni in upravni organi reševanju teh sporov dati prednost pred drugimi postopki.

*Uporaba elektronskih sredstev komunikacije*²⁹

1. Države članice zagotovijo, da **lahko v postopkih glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov stranke v postopku, upravitelj ali sodni ali upravni organ** elektronsko opravijo, tudi v čezmejnih primerih, **vsaj naslednja dejanja**:
 - (a) prijava terjatev;
 - (b) **predložitev** načrtov prestrukturiranja ali načrtov za odplačilo dolgov (...);
 - (c) **obveščanje** upnikov³⁰;
 - (d) (...);
 - (e) vložitev **izpodbijanj in pritožb**.

²⁸ Za ta člen bo predvideno petletno obdobje izvajanja, razen točke (e), za katero bo obdobje izvajanja 7 let.

²⁹ Uvodna izjava k temu členu se bo glasila nekako takole:
*„Za nadaljnje skrajšanje trajanja postopkov, **omogočanje** boljšega sodelovanja upnikov v postopkih glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta **dolgov** ter zagotovitev podobnih pogojev za upnike, ne glede na to, kje v Uniji imajo sedež, **bi morale države članice uvesti določbe, ki bodo dolžnikom, upnikom, upraviteljem ter sodnim in upravnim organom omogočile, da uporabljajo elektronska sredstva komunikacije na daljavo.** Zato bi moralo biti mogoče, da se procesna dejanja, kot so prijava terjatev s strani upnikov, obvestila upnikov ali vložitev izpodbijanj in pritožb, izvedejo elektronsko. **Stranke ne bi smele biti obvezane, da uporabljajo taka elektronska sredstva, če ta niso obvezna na podlagi nacionalnega prava, kar pa ne posega v možnost, da države članice uvedejo obvezni sistem elektronskega vlaganja in izročanja listin v postopkih glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov. Države članice lahko izberejo dejansko sredstvo elektronske komunikacije, ki bi lahko na primer bilo namenski sistem za elektronski prenos takih listin ali uporaba elektronske pošte, kar pa ne preprečuje možnosti, da bi države članice predpisale elemente, s katerimi bi zagotovile varnost elektronskih prenosov, kot je elektronski podpis.** Čezmejno priznavanje take komunikacije bi moralo biti v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta.“*

³⁰ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da lahko države članice določijo, da se lahko obvestila upnikom posredujejo elektronsko le, če je zadevni upnik pred tem soglašal z elektronsko komunikacijo.

NASLOV V

Spremljanje postopkov glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov

Člen 29

Zbiranje podatkov³¹

1. (...) Države članice **na letni osnovi na nacionalni ravni** zbirajo in združujejo podatke o **postopkih glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov, razčlenjene po vsaki vrsti postopka, vsaj za naslednje elemente:**

³¹ Uvodna izjava k temu členu se bo glasila nekako takole:

„Zaradi spremljanja izvajanja in uporabe te direktive je pomembno, da se zbirajo zanesljivi in primerljivi podatki o uspešnosti postopkov prestrukturiranja, postopkov v primeru insolventnosti in postopkov za odpust dolgov. Države članice bi torej morale zbirati in združevati podatke, ki so dovolj podrobni, da omogočajo natančno oceno delovanja Direktive v praksi, in bi morale te podatke sporočati Komisiji. Obrazec sporočila za posredovanje takih podatkov Komisiji, ki ga bo pripravila Komisija ob pomoči odbora v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011, bi moral vsebovati ožji seznam glavnih izidov postopkov, ki so skupni vsem državam članicam. Glavni izidi v postopku prestrukturiranja bi lahko na primer bili: postopki, v katerih je načrt potrdilo sodišče, načrti, ki jih sodišče ni potrdilo, postopki prestrukturiranja, ki so bili pretvorjeni v likvidacijske postopke ali končani zaradi uvedbe likvidacijskega postopka, preden je sodišče potrdilo načrt. Obrazec bi moral vsebovati tudi seznam možnosti, ki bi jih lahko države članice upoštevale pri določanju velikosti dolžnika, z navedbo enega ali več elementov opredelitve mikro, malih, srednjih in velikih podjetij, ki so enaki v zakonih vseh držav članic. V vsakem primeru bi morala biti ena od teh možnosti določitev velikosti dolžnika samo na podlagi števila zaposlenih. Na obrazcu, pripravljenem ob pomoči odbora, bi morali biti opredeljeni tudi elementi povprečnih stroškov in povprečnih stopenj poplačila, za katere lahko države članice prostovoljno zbirajo podatke.

- (a) **število postopkov, za katere je bil vložen predlog ali ki so bili uvedeni, kadar je taka uvedba določena po nacionalnem pravu, ki potekajo ali so se končali (...);**
- (b) **povprečno trajanje postopkov od vložitve predloga ali od uvedbe postopka, kadar je taka uvedba določena v nacionalnem pravu, do končanja postopka;**
- (c) **število postopkov, ki niso navedeni v odstavku (ca)³², razčlenjeno (...) po vrsti izida;**
- (ca) **število predlogov za postopke prestrukturiranja, ki niso bili sprejeti, so bili zavrjeni ali umaknjeni, preden so bili uvedeni³³;**
- (d) (...)
- (e) (...)
- (f) (...)
- (g) (...)

³² V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da je namen tega besedila državam članicam dopustiti, da ne vključijo postopkov, ki se končajo pred sprejetjem zadevnih ukrepov.

³³ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da lahko države članice navedejo eno skupno številko za točko (ca) in jim ni treba ločevati treh elementov iz nje.

- 1a.** Države članice na letni osnovi na nacionalni ravni zbirajo in združujejo podatke o številu dolžnikov, **za katere so se začeli postopki prestrukturiranja ali postopki v primeru insolventnosti in za katere je bil v treh letih pred vložitvijo predloga za take postopke ali njihovo uvedbo, kadar je taka uvedba določena v nacionalni zakonodaji, potrjen načrt za prestrukturiranje v predhodnem postopku prestrukturiranja, s katerim se je izvajal naslov II.**
- 1b.** Države članice lahko na letni osnovi na nacionalni ravni ločeno zbirajo in združujejo podatke o povprečnih stroških vsake vrste postopka ter o povprečnih stopnjah poplačil za zavarovane in nezavarovane upnike ter, če je ustrezno, druge vrste upnikov.
- 2.** Države članice razčlenijo **podatke iz točk (a) do (c) iz odstavka 1 ter, če je ustrezno in so ti podatki na voljo, podatke iz odstavka 1b po:**
- (a)** velikosti dolžnikov, **ki niso fizične osebe (...);**
 - (b)** tem, ali so dolžniki, **za katere so bili uvedeni postopki glede prestrukturiranja ali insolventnosti, fizične ali pravne osebe, ter**
 - (c)** (...) tem, ali postopki, **ki vodijo do odpusta dolgov, zadevajo samo podjetnike ali vse fizične osebe.**
- 2a.** Države članice lahko podatke iz odstavkov 1, 1a, 1b in 2 zbirajo in združujejo s tehniko vzorčenja, ki zagotavlja, da so vzorci reprezentativni glede na velikost in raznolikost³⁴.

³⁴ Uvodne izjave bodo vsebovale nadaljnja navodila o elementih, ki jih je mogoče upoštevati, če države članice uporabijo tehniko vzorčenja.

3. Države članice **zbirajo in** združujejo podatke iz odstavkov 1, **1a, 2 in, če je ustrezno, odstavek 1b** za polna koledarska leta, ki se končajo 31. decembra vsako leto, pri čemer začnejo s (...) prvim polnim koledarskim letom po [*datumu (...) uporabe izvedbenih aktov iz odstavka 4*]. **Ti podatki** se sporočijo Komisiji na podlagi standardnega obrazca za sporočanje podatkov vsako leto do 31. **decembra** koledarskega leta po letu, za katero **so** podatki zbrani.
4. Komisija z izvedbenimi akti določi obrazec za sporočanje³⁵ iz odstavka 3 **tega člena**. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom **pregleda** iz člena 30(2).

Člen 30

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

³⁵ V uvodnih izjavah bo pojasnjeno, da bo na obrazcu za sporočanje iz člena 29(4) predvidena možnost, da države članice zagotovijo dodatne informacije, če jih imajo, na primer o skupnem znesku premoženja in obveznosti.